

Siska Péter

Mélyaltatás

*Az élet végtelenszer
ismétlődik,
suttogja a fülembe
az ápolónő,*

míg a vénámba
szúrja a tűt,
de én tudom,

hogyan hazudik.

A falon egy szétkent
rovar újra
összeáll, és

elindul a fény
felé.

Tartarosz

1.

*Éjjel
hatalmas rovarok
járnak odakinn,
kapcsold le
a villanyt –*

az ágy szélén
ül, az üres falat
nézi. Valami

hiányzik belőle,

talán
az arca. Már
nem emlékszem.

Bort viszek neki,
feketét. A Nap
kelni készül.

Valahol. Nem itt.

2.

Nem voltam ébren,
mikor Őt
teremtettem.

Most a negyedik
falon ül,
a csönd fogja
megenni –

reszket a kezemben
a pohár. Őt
nézem.

Nem akarom látni.

Készenlét

Az eget már
bekapcsolták, lassan
felizzik a Nap.
Panelházak
várják a megváltást
a steril
időben állva.